

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 425/2015
10.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Н., због кривичног дела тешка крађа у помагању из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., адвоката Ј.Ј.-Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 2167/12 од 09.06.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1806/14 од 18.12.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 10.06.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 2167/12 од 09.06.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1806/14 од 18.12.2014. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 2167/12 од 09.06.2014. године, окривљени С.Н., оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа у помагању из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 35. Кривичног законика, те му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико за време од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећеној И.П., је досуђен имовинскоправни захтев у износу од 24.000,00 динара, те је окривљени обавезан да наведени износ плати оштећеној у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде. На основу члана 261. и 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и да плати суду на име паушала износ од 1.000,00 динара и на име трошкова вештачења унапред исплаћених из буџетских средстава суда износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд посебним решењем одлучити о висини осталих трошкова који

су настали по основу одбране окривљеног од стране браниоца по службеној дужности.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1806/14 од 18.12.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Н., а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног С.Н., адвокат Ј.Ј.-Б., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење првостепеном или апелационом суду или да наведене пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног С.Н. у захтеву за заштиту законитости указује да је у првостепеном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, тиме што је на главном претресу учествовао судија који се морао изузети. У том смислу наводи се да је судија пред којом је одржан главни претрес поднела предлог већу за одређивање притвора према окривљеном и потом била у саставу већа које је ван главног претреса одлучивало о притвору окривљеног у истом кривичном поступку. У захтеву бранилац истиче и то да је и у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП из разлога што је у саставу већа Апелационог суда у Крагујевцу био судија, који је раније учествовао у одлучивању о жалбама окривљеног и његовог браниоца изјављеним против решења Основног суда у Крагујевцу Кв 74/12 од 20.01.2012. године, када је према окривљеном у истом кривичном поступку био продужен притвор.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева браниоца окривљеног оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је Основни јавни тужилац у Крагујевцу подигао оптужницу Кт бр.1256/11 од 01.07.2011. године против окривљеног С.Н., због кривичног дела тешка крађа у помагању из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 35. КЗ, те да је након подизања оптужнице судија Звездана Поповић, предложила одређивање притвора према окривљеном С.Н., и да је веће из члана 24. став 6. тада важећег ЗКП, Основног суда у Крагујевцу, решењем Кв 898/11 од 10.10.2011. године, одредило притвор према окривљеном, након чега су на главном претресу одржаном 26.12.2011. године окривљени и његов бранилац предложили да се окривљеном укине притвор о ком предлогу је одлучило веће Основног суда у Крагујевцу у чијем саставу је као члан већа била судија Звездана

Поповић, и то решењем Кв 1426/11 од 27.12.2011. године, тако што је наведени предлог одбијен.

Надаље, из списка предмета произлази и то да је Љубодраг Вуковић, судија Апелационог суда у Крагујевцу у овом кривичном предмету био члан већа које је одлучивало о жалбама окривљеног и његовог браниоца изјављеним против првостепеног решења о продужењу притвора окривљеном и донело решење Кв 170/12 од 27.12.2012. године, којим су наведене жалбе одбијене као неосноване као и да је учествовао у доношењу другостепене пресуде у Крагујевцу Кж1 1806/14 од 18.12.2014. године у својству члана судског већа.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако тим Законом није другачије прописано.

По налажењу овога суда неосновано се захтевом браниоца окривљеног указује да је првостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, јер околност што је у току предметног кривичног поступка поступајућа судија, Звездана Поповић, предложила одређивање притвора према окривљеном и била у саставу већа из члана 24. став 6. одредбе ЗКП („Сл. лист СРЈ“ број 70/2001...“Сл. гласник РС“, број 72/2009), које је одлучивало о предлогу окривљеног и његовог браниоца за укидање притвора према окривљеном није разлог за њено изузеће од судијске дужности у конкретном кривичном предмету у смислу члана 37. став 1. тачка 4. ЗКП. Стога су наводи захтева да је на главном претресу учествовао судија који се морао изузети и да је првостепеном пресудом на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП оцењени као неосновани.

Поред тога, учествовање судије Љубодрага Вуковића у својству члана већа другостепеног суда које је раније одлучивало о жалби окривљеног и његовог браниоца изјављеној против првостепеног решења о продужењу притвора окривљеном, по налажењу овога суда, није био разлог за изузеће тог судије при одлучивању о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде донете у истом кривичном предмету, у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, па самим тим ни другостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се указује захтевом браниоца окривљеног, те је захтев и у овом делу оцењен као неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и то да није јасно како је првостепени суд извео закључак да је окривљени С.Н., критичном приликом чувао стражу и пазио да неко не наиђе, односно на основу чега је утврдио да је овај окривљени помогао и омогућио окривљеном Д.С. да изврши кривично дело, те се оспорава оцена одбране окривљених С.Н. и Д.С. и утврђење првостепеног суда да је овај окривљени имао намеру да прибави себи противправну имовинску корист, затим наводи да првостепени суд није са

сигурношћу утврдио да је овај окривљени на било који начин допринео извршењу кривичног дела и да следствено изнетом, према ставу браниоца, ни из једног изведеног доказа не произлази да је окривљени извршио предметно кривично дело и да стога све наведено указује да је у поступку пред нижестепеним судовима дошло до повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Врховни касациони суд налази да иако се бранилац окривљеног у захтеву формално позива на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која је у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека изнетим наводима у суштини указује да је правноснажна пресуда донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што није разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости на основу члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев у погледу ових навода оцењен као недозвољен. У захтеву браниоца окривљеног истиче се и то да је у поступку пред другостепеним судом дошло до повреде одредаба кривичног поступка из разлога што тај суд није обавестио браниоца и окривљеног о датуму и часу одржавања седнице већа, иако је то жалбом браниоца захтевано, што би представљало повреду закона из члана 447. ЗКП, као и да другостепени суд није поступио у складу са одредбом члана 460. став 1. ЗКП, која налаже суду да у образложењу пресуде или решења оцени жалбене наводе. Међутим, изнете повреде закона такође чланом 485. став 4. ЗКП, нису предвиђене као разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, па је захтев браниоца окривљеног и у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**